

Druk nr 1708

Warszawa, 22 stycznia 2009 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-101-2009

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o radiofonii i
telewizji.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Michał Marcinkiewicz.

Przewodniczący Komisji

(-) Mirosław Sekuła

USTAWA
z dnia2009 r.

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobie prawnej lub spółce osobowej, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania;”;

3) w art. 38a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osoba fizyczna może przenieść uprawnienia wynikające z koncesji, za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały, na spółkę osobową, której jest współnikiem.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 51, poz. 377, Nr 83, poz. 574 i Nr 133, poz. 935 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 411.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Celem projektu ustawy jest umożliwienie udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych także spółkom osobowym wymienionym w Kodeksie spółek handlowych oraz umożliwienie przenoszenia uprawnień z koncesji przez wspólnika spółki osobowej na tą spółkę.

2. Przedstawienie stanu obecnego.

W obecnym stanie prawnym koncesja może być udzielona wyłącznie osobie fizycznej lub osobie prawnej. Podmiotami wyłączonymi od możliwości uzyskania uprawnień koncesyjnych są spółki osobowe wymienione w kodeksie spółek handlowych. Spółki te nie mają osobowości prawnej, niemniej jednak ustawa wyposaża je w zdolność prawną – mogą we własnym imieniu nabywać prawa, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane.

Prowadzenie działalności gospodarczej w formie spółek osobowych stanowi atrakcyjną i często wykorzystywaną formę współpracy kapitałowej pomiędzy osobami fizycznymi, pozwala bowiem na wspólne zgromadzenie odpowiednich środków na działalność gospodarczą, przy jednoczesnym zachowaniu niskich kosztów prowadzenia takiej działalności.

Brak jest ekonomicznego i merytorycznego uzasadnienia dla wyłączenia możliwości ubiegania się o koncesję przez podmioty prowadzące działalność w formie spółek osobowych wymienionych w kodeksie spółek handlowych. Zwłaszcza w sytuacji, gdy dotyczy to wyłącznie spółek osobowych mających siedzibę na terytorium Polski. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji koncesja może być również udzielona osobie zagranicznej, której siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego (bez stosowania ograniczeń zawartych w art. 35 ust. 2.). Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o radiofonii i telewizji osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 5 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który stanowi natomiast, że osobą zagraniczną jest m.in. jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, posiadająca zdolność prawną, z siedzibą za granicą.

Wobec powyższego krajowa spółka osobowa działająca na podstawie kodeksu spółek handlowych nie może uzyskać koncesji, natomiast może ją uzyskać odpowiednik prawny

takiej samej spółki mający siedzibę za granicą. Tym samym podmioty krajowe są postawione na skutek takiej dyskryminującej regulacji w sytuacji gorszej od podmiotów zagranicznych, działających w tej samej formie prawnej a mających siedzibę na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym.

Proponuje się w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, stworzyć możliwość, aby koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych mogła być udzielana także spółce prawa handlowego. Ponadto, w art. 38a tejże ustawy proponuje się, aby osoba fizyczna mogła przenieść uprawnienia (wynikające z koncesji), na warunkach określonych w ust. 3 (tj. za zgodą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji) na spółkę prawa handlowego, której jest współnikiem. Proponuje się również zmianę treści art. 37 ust. 1 pkt 1, będącą legislacyjną konsekwencją zaproponowanych powyżej rozwiązań.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Zaproponowane zmiany zabezpieczą interesy przedsiębiorstw i pracowników na wypadek śmierci osoby, która uzyskała koncesję. Wyeliminują sytuację, gdy podmioty działające jako osoby fizyczne - najczęściej jako firmy rodzinne, gdzie brak prawa dziedziczenia koncesji w przypadku śmierci koncesjonariusza, pozbawia rodzinę możliwości dalszej działalności, a co za tym idzie utratę sposobu zarobkowania na życie, możliwości regulowania zobowiązań finansowych (co prowadzi do powstania zadłużeń niemożliwych do spłacenia), utratę całego majątku firmy, który najczęściej jest dorobkiem życia. Problemy jakie mogą wystąpić na tle tej ostatniej ewentualności można było zaobserwować na przykładzie szczecińskiej Telewizji Gryf, gdy wskutek śmierci jej właściciela (który uzyskał uprawnienia koncesyjne), z dnia na dzień pracę straciła 40-osobowa załoga.

Projekt nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Warszawa, 9 lutego 2009 r.

BAS – WAL – 206/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Michał Marcinkiewicz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 35 ust. 1, art. 37 ust. 1 pkt 1 oraz art. 38a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, ze zmianami). Zgodnie z zaproponowaną zmianą art. 35 ustawy, koncesja mogłaby być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobie prawnej lub spółce osobowej, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponowany art. 37 ust. 1 pkt 1 stanowiłby, że koncesja określa w szczególności nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania. Z kolei zmiana art. 38a (polegająca na dodaniu nowego ust. 3a) prowadziłaby do możliwości przeniesienia przez osobę fizyczną na spółkę osobową, której ta osoba fizyczna jest współnikiem, uprawnień wynikających z koncesji. Czynność taka będzie wymagała zgody Krajowej Rady wyrażonej w formie uchwały.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje materii objętej projektem ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, radiofonia i telewizja, koncesje

Warszawa, 9 lutego 2009 r.

BAS – WAL – 207/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Marcinkiewicz) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 35 ust. 1, art. 37 ust. 1 pkt 1 oraz art. 38a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, ze zmianami). Zgodnie z zaproponowaną zmianą art. 35 ustawy, koncesja mogłaby być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobie prawnej lub spółce osobowej, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponowany art. 37 ust. 1 pkt 1 stanowiłby, że koncesja określa w szczególności nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania. Z kolei zmiana art. 38a (polegająca na dodaniu nowego ust. 3a) prowadziłaby do możliwości przeniesienia przez osobę fizyczną na spółkę osobową, której ta osoba fizyczna jest współnikiem, uprawnień wynikających z koncesji. Czynność taka będzie wymagała zgody Krajowej Rady wyrażonej w formie uchwały.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, radiofonia i telewizja, koncesje

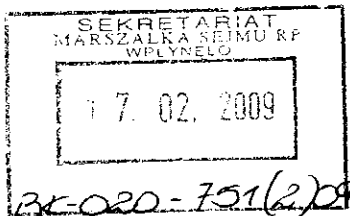

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, dnia 17 lutego 2009 roku

KRRiT-070-33/2926/08-3

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z pracami Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” nad projektem ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji poniżej przedstawiam stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, dotyczące projektu przyjętego i skierowanego na ręce Pana Marszałka.

Należy odnotować, że pkt 4 uzasadnienia przyjętej nowelizacji ustawy nie jest adekwatny z proponowanym i przyjętym przez Komisję brzmieniem art. 38a ust 3a ustawy.

Po śmierci osoby fizycznej posiadającej koncesję niemożliwe jest dziedziczenie koncesji przez spadkobierców, ani przeniesienie uprawnień wynikających z koncesji na spółkę spadkobiercy lub spółkę, w której zmarły miał przed śmiercią udziały.

Zgodnie z art. 922 § 2 k.c. nie należą do spadku prawa i obowiązki zmarłego ściśle związane z jego osobą. Spadek stanowi ogół praw i obowiązków majątkowych zmarłego o charakterze cywilnoprawnym. Do spadku nie należą natomiast majątkowe prawa i obowiązki o charakterze publicznoprawnym, wynikające z przepisów należących do innych działów prawa (prawa administracyjnego, prawa finansowego). Koncesja jest aktem publicznoprawnym skierowanym do indywidualnego adresata i jako taka nie może być przedmiotem sukcesji. Uprawnienia wynikające z koncesji są uprawnieniami o charakterze administracyjnym, dotyczącymi przedsiębiorcy i niewchodzącymi w skład przedsiębiorstwa w znaczeniu przedmiotowym. Śmierć osoby, której została udzielona koncesja powoduje, iż uprawnienia przysługujące koncesjonariuszowi wygasają. Ewentualne uzyskanie uprawnień wynikających z koncesji przez spadkobiercę może nastąpić tylko w trybie administracyjnym, po przeprowadzeniu odrębnego postępowania koncesyjnego.

Jednocześnie KRRiT dostrzega zasadność wprowadzenia i uregulowania możliwości przeniesienia uprawnień wynikających z koncesji udzielonych osobom fizycznym na spółki handlowe. Stworzenie podstaw prawnych do dokonywania takich czynności spełniłoby wymogi zapewnienia przez państwo ram prawnych, niezbędnych do realizacji postulatu swobody działalności gospodarczej. Odpowiednio dokonana nowelizacja tej sfery zagadnień przepisów ustawy o radiofonii i telewizji dawałaby dostateczne podstawy do dokonania czynności prawnych *inter vivos*.

W opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji winno to być jednak związane z doprecyzowaniem warunków dopuszczalności dokonywania tych czynności poprzez określenie przesłanek, których spełnienie winno zapewniać uzyskanie zgody organu regulacyjnego. Tych wymogów nie spełnia przepis art. 38a ustawy o radiofonii i telewizji w przyjętej przez Komisję wersji. Interes publiczny w radiofonii i telewizji wymaga zapewnienia pewności, co do osoby nadawcy i trwałości dokonanych przez organ regulacyjny rozstrzygnięć w sprawach udzielenia koncesji i przyznania prawa do wykorzystania dobra rzadkiego, dokonywanych zazwyczaj w wyniku rozpatrzenia wniosków konkurencyjnych podmiotów. Wobec tego prawidłowa nowelizacja winna realizować postulat zapewnienia dotychczasowemu koncesjonariuszowi właściwie znaczącego udziału przy podejmowaniu decyzji dotyczących tworzenia i rozpowszechniania programu przez nowo utworzony podmiot.

Witold Kołodziejski